

Rouwhulde – de heer Paul Meyers

De voorzitter: Dames en heren, na een slepende ziekte overleed op 18 januari jongstleden in Sint-Pieters-Woluwe, op 89-jarige leeftijd, baron Paul Meyers, erelid van de Kamer van volksvertegenwoordigers. De heer Meyers behaalde in 1944 aan de Leuvense universiteit de diploma's van doctor in de rechten en van licentiaat in het notariaat. Tijdens zijn studies was hij een tijdlang actief geweest in het verzet: als koerier voor zijn vader, André Meyers, die afgevaardigde was van de provincie Limburg in de verzetsgroep Socrates, deelde Paul fondsen uit onder de Limburgse verzetsstrijders.

Paul Meyers was zeer gehecht aan zijn geboortestad Hasselt. Als jonge advocaat engageerde hij zich al vlug voor de CVP in de lokale politiek: bij de gemeenteraadsverkiezingen in 1946 werd hij tot gemeenteraadslid verkozen in Hasselt. Meteen werd hij er schepen van Financiën, een functie die hij onafgebroken tot eind december 1958, en dan opnieuw tussen juli 1961 en juni 1963, uitoefende.

In juni 1963 werd de heer Meyers dan burgemeester van Hasselt. De rustige geheelonthouder die Meyers was, groeide spoedig uit tot een alom gerespecteerd man, die, zoals een journalist het treffend uitdrukte, zijn stad als een voorzichtige burgervader door de woelige jaren 1970 en 1980 gidste. Onder zijn burgemeesterschap werd, vanaf 1967, de grote ring rond Hasselt aangelegd, kreeg de stad in de jaren 70 een cultuur- en een administratief centrum, werd het natuurdomein Kiewit aangekocht en de Tweekorenwijk uitgebouwd. Paul Meyers was burgemeester tot eind december 1988, ruim 25 jaar lang dus. Tot eind december 1994 bleef hij nog gemeenteraadslid in Hasselt.

Ondertussen bouwde Paul Meyers ook een nationale politieke carrière uit. Van juni 1949 tot november 1971 zetelde hij voor het arrondissement Hasselt in deze assemblee. Van juni tot november 1958 was hij minister van Openbare Werken en van Wederopbouw in de regering-Gaston Eyskens II, en van november 1958 tot april 1961 minister van Volksgezondheid en Gezin in de regeringen-Gaston Eyskens III en -Gaston Eyskens IV. Van 1961 tot 1971 was hij lid van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en van de Vergadering van de West-Europese Unie.

Namens de Kamer heb ik zijn familie mijn oprechte deelneming betuigd.

Staatssecretaris Etienne Schouppe: Mag ik mij in naam van premier Leterme en van de regering aansluiten bij de rouwhulde die de voorzitter zonet heeft uitgesproken?

Met Paul Meyers is een groot figuur van de christendemocratie en een groot man tout court van ons weggegaan. Ik zeg dat niet zomaar. Als jonge twintiger demonstreerde Paul Meyers al zijn moed en zijn gehechtheid aan onze democratische waarden door zijn activiteiten in het verzet. In de jaren '43-'44 was hij koerier voor zijn vader André Meyers in de verzetsgroep Socrates. Hij hielp fondsen uitdelen aan Limburgse verzetsstrijders en ondergedoken werkweigerars.

Ik zal niet het indrukwekkende curriculum herhalen dat de Kamervoorzitter heeft voorgelezen, maar enkele opvallende punten uit zijn levensloop onderstrepen. Paul Meyers is volksvertegenwoordiger van de CVP geweest voor het arrondissement Hasselt van 1949 tot 1971 en minister van 1958 tot 1961. Hij is nog steeds aanwezig in het dagelijkse leven, want het was op zijn initiatief dat er een nationaal nummer kwam voor noodoproepen, toen nog 900. Heel wat mensen hebben hun leven aan dat initiatief te danken.

Boven alles was Paul Meyers een burgervader in de beste zin van het woord. Hij was diep gehecht aan en ingeworteld in Hasselt, waar hij van 1946 tot 1988 onafgebroken in de gemeenteraad zetelde, 14 jaar als schepen van Financiën en 25 jaar als burgemeester van 1963 tot 1988. Hij realiseerde er een groot aantal projecten, waaronder de oprichting van het cultuurcentrum en het administratief centrum. Als goede huisvader zorgde hij er tegelijkertijd voor dat de toekomst niet werd opgeofferd aan de ambities van het heden. Daarom hield hij nauwlettend de financiën van de stad in het oog.

Hij was trots op zijn mooie stad, ook op Hasselt als jeneverstad. Op vele recepties liet hij die nationale drank van de Limburgse hoofdstad serveren. Daarbij wordt hij er wel van verdacht dat hij zijn eigen glaasje met water liet vullen, want hij was eigenlijk een geheelonthouder. Paul Meyers leefde inderdaad sober. Hij deed aan politiek om te dienen, niet om zichzelf te profileren. Hij belichaamde de christen-democratische waarden van dienstbaarheid, maatschappelijke verantwoordelijkheid en solidariteit over de klassen en standen heen.

Wie Paul Meyers in het federaal Parlement heeft gekend, herinnert zich hem als een uitstekend collega en een beminnelijk man, die kalm bleef op moeilijke momenten en die altijd klaarstond om de jonge parlementsleden met raad en daad bij te staan, over alle partijgrenzen heen. Want dat was voor hem de kwintessens van politiek: samen ijveren voor het algemeen belang, met respect voor eenieders standpunten.

Aan zijn engagement in tal van jeugdbewegingen hield Paul Meyers een levendige belangstelling voor de jeugd over. De stad Hasselt heeft terecht een prijs naar hem genoemd, die wordt uitgereikt aan een jonge Hasselaar die uitblinkt in een professionele, sociale, sportieve of culturele activiteit van zijn keuze.

Tot aan zijn heengaan heeft Paul Meyers in het kader van de Koning Boudewijnstichting ook meegewerkt aan vakantieprogramma's ten behoeve van kinderen met aangeboren aandoeningen. Maar ondanks al die activiteiten kwamen zijn familie, zijn echtgenote, barones Donatienne van Caloen, die in 2005 overleed, zijn vijf kinderen en zijn vele kleinkinderen en achterkleinkinderen die hem zoveel vreugde schonken, altijd op de eerste plaats.

Aan zijn familie en aan allen die Paul Meyers genegen waren, bied ik namens de regering mijn oprechte deelneming aan.

De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.